

Pfv.VII.21.689/2011/5. szám

A Kúria a dr. Kiss Miklós ügyvéd 4025 által képviselt szám székhelyű felperesnek a dr. ifj. Horváth Tibor ügyvéd által képviselt szám alatti lakos alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt a Debreceni Városi Bíróságon 22.P.24.748/2007. szám alatt indult, és a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2.Pf.20.509/2011/3. számú ítéletével befejezett perében az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az állam javára, az adóhatóság felhívására 68.500 (Hatvannyolcezer-ötszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s :

A felperes beltagja H. Cs. a 2004. október 18-án kelt adásvételi szerződéssel 6.662.500 forint vételárért eladta az alperesnek a ... alatt felvett ... szám alatti ingatlan 2/8-ad tulajdoni hányadát. Ugyanezen a napon a felperes vállalkozási szerződést kötött az alperessel, miszerint 15.337.500 forint bruttó vállalkozói díjért megépíti a ... szám alatt található ingatlan eszmei 2/8-ad tulajdoni hányadára az építési engedélyben megjelölt 1. számú lakássegységet és 2. számú gépkocsibeállót. A szerződésben az alperes kijelentette, hogy a vállalkozói díjat 1.637.500 forint saját forrású önerőn felül az ... Rt-től igényelt építési hitelből kívánja fedezni. A felperes 2004. november 11-én készpénzfizetési számlát állított ki az alperes részére 1.637.500 forintról, mint a lakás I. ütemének összegéről. Az alperes 2004. november 29-én 1.300.000 forintot utalt át bankon keresztül a felperes részére. Az alperes által 2005. március 2-án kötött kölcsönszerződés alapján a pénzüintézet a felperes számlája alapján 12.450.000 forintot utalt át a felperes javára.

A felperes 2005. december 6-án 1.250.000 forintról kiállított számláját a pénzüintézet a felperesnek nem fizette meg, ezt az összeget az alperes vette fel. A felperes 2005. március 24-én

208.000 forint kölcsönt adott az alperesnek, melynek visszafizetését az alperes 2005. április 24-ig vállalta. A használatba vételi engedély kiadásához szükséges 20.000 forint illetéket az alperes helyett a felperes fizette meg. A felperes a kivitelezés során 257.193 forint értékű pótmunkát végzett, míg az alperes a felperes hibás teljesítésére figyelemmel 377.098 forintot tarthat igényt kijavítási és műszaki értékcsökkenés címén.

A felperes módosított keresetében 1.808.987 forint és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. 1.397.500 forintot vállalkozói díjhátralék, 183.487 forintot pótmunkadíj, 228.000 forintot kölcsön címén követelt.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperesnek járó vállalkozói díjat megfizette, arról nem volt tudomása, hogy az általa átutalt 12.460.000 forint összegből 10.000 forinttal kevesebb érkezett meg a felpereshez, illetve, hogy a felperes 20.000 forint illetéket helyette teljesített. Előadta, hogy a 208.000 forint kölcsön összegét a felperesnek visszafizette. Módosított beszámítási kifogásában 60.000 forintot vállalkozói díj túlfizetése, míg 266.618 forintot hibás teljesítésből eredő kártérítés címén kívánt érvényesíteni.

A másodfokú bíróság jogerős ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatva 1.142.273 forint és járulékai megfizetésére kötelezte az alperest a felperes javára, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A jogerős ítélet indokolása szerint a másodfokú bíróság nem fogadta el a 2004. november 11-én kiállított készpénzfizetési számlát annak igazolására, hogy az alperes ekkor az 1.637.500 forintot a felperes részére megfizette, illetve, hogy az alperes 1.300.000 forintot 2004. novemberében további kifizetésként banki átutalás útján teljesített a felperes részére. A bizonyítékok mérlegelése eredményeként a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy az 1.637.500 forintról kiállított számla kifizetése akként történt meg, hogy az alperes banki átutalás útján teljesített a felperes részére 1.300.000 forintot, majd a fennmaradó összeget a felperes részére készpénzben kifizette. A bíróság nem fogadta el az alperes azon előadását sem, miszerint a felperes részére a 208.000 forint kölcsönt visszafizette, mivel indokolása szerint ennek bizonyítására az alperes lányának B. K.-nak, mint érdekelt tanúnak a vallomása önmagában nem elegendő, míg egyéb bizonyítást a felperes ezen előadásának alátámasztására nem ajánlott fel. A jogerős ítélet értelmében az átvételi elismervény gyűrt állapota sem alkalmas az alperes előadásának igazolására.

A másodfokú bíróság elszámolása szerint a felperest megilleti 15.121.678 forint vállalkozói díj, a pótmunka 257.193 forint díja, kölcsön és az illetékbélyeg címén 228.000 forint, összesen 15.606.871 forint. A jogerős ítélet értelmében az alperes

teljesítése 1.637.500 forint + 12.450.000 forint, összesen 14.087.500 forint volt. Az alperest megilleti továbbá kijavítás és műszaki értékcsökkenés címén 377.098 forint. A másodfokú bíróság az alperes javára 14.464.598 forintot számolt el, és a két összeg különbözetének 1.142.273 forintnak a megfizetésére kötelezte az alperest a felperes javára.

A jogerős ítélet ellen az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel, a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, a felperes keresetének elutasítását kérte.

Sérelmezte, hogy a kölcsönösszeg visszafizetésével kapcsolatban a bíróság az előadását nem fogadta el, és kifogásolta a lánya B. K. tanúvallomásának figyelmen kívül hagyását. Szerinte a bíróság ebben a körben az indokolási kötelezettségének sem tett eleget. Vitatta a másodfokú bíróság azon következtetését, hogy az 1.637.500 forint összegű felperes által kiállított készpénzfizetési számlát akként fizette meg, hogy abból 1.300.000 forint összeget banki átutalással, míg a fennmaradó összeget készpénzben teljesítette a felperesnek.

Szerinte a készpénzfizetési számla kiállítása bizonyítja az 1.637.500 forint egy összegben történt megfizetését. Előadta, hogy a per során a felperes jogi képviselője is több alkalommal elismerte ezen összeg megfizetését. Utalt arra, hogy a felperes többször módosította ezzel kapcsolatos tényelőadását és a kereseti kérelmét. Érvelése értelmében a felperessel szemben következetesen adta elő, hogy kifizette az 1.637.500 forint összegű készpénzfizetési számlát, továbbá teljesítette az 1.300.000 forint összegű átutalást is, melynek megfizetését nem cáfolja, hogy a felperes ezen összegű kifizetésről csak lényegesen később 2005. december 6-án állított ki számlát 50.000 forinttal alacsonyabb összeggel. Számításai szerint a felperest megillető 15.606.871 forinttal szemben a javára el kell számolni a készpénzben teljesített 1.637.500 forintot, az ... hitelből történt 12.450.000 forintos kifizetést, a banki átutalással megfizetett 1.300.000 forintot, a visszafizetett 208.000 forint kölcsönt és a perben hibás teljesítése folytán a 377.097 forintot, összesen 15.972.598 forintot. Erre figyelemmel kérte a felperes keresetének elutasítását.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból nem jogszabálysértő.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a Pp. 270. § (2) bekezdésének és a 272. § (2) bekezdésének megfelelően nem jelölte

meg azt a jogszabályt, amelynek megsértésére hivatkozva a felülvizsgálati kérelmét előterjesztette, azonban a felülvizsgálati kérelem tartalma alapján megállapítható, hogy a másodfokú bíróság által megállapított tényállást, a bizonyítékok másodfokú bíróság által történő értékelését, mérlegelését sérelmezte.

A felülvizsgálati kérelemben írtakkal szemben a bíróság a szükséges mértékben megindokolta, hogy miért nem fogadta el B. K. tanúvallomását annak igazolására, hogy az alperes a kölcsönösszeget a felperes részére visszafizette. A másodfokú bíróság az ítéletének indokolásában utalt az elsőfokú bíróság megállapításaira, és helytállónan emelte ki, hogy az alperes korábban akként nyilatkozott, hogy a férje volt jelen a kölcsön visszafizetésekor, majd utóbb kérte gyermekét tanúként meghallgatni. Helytállónan fejtette ki az elsőfokú bíróság, hogy a kölcsönnyújtás tényét igazoló okirat összegyűrt állapota és az elfogulatlannak nem tekinthető B. K. tanúvallomása nem volt alkalmas a kölcsön visszafizetésének bizonyítására.

A 2011. június 7-én tartott tárgyaláson a ... sorszámú jegyzőkönyvben foglaltan az alperes előadta, hogy „a szerződéskötéskor ekkor már a felperesi ügyvezető hozta a számlát, és ehhez képest a számla már ott volt nála, majd csak ezt követően néhány nappal került részemről kifizetésre az 1.637.500 forint”. Helytállónan állapította meg a másodfokú bíróság, hogy az alperes sem vitatta, hogy a számla kiállítása azt megelőzően történt, hogy az ügyvédi irodában megjelent, és annak kiállítására nem a fizetés teljesítésekor került sor. Az alperes ezen nyilatkozatára figyelemmel jogszabálysértés nélkül állapította meg a másodfokú bíróság, hogy az alperes a számlán szereplő dátumot követően teljesített, így a készpénzfizetési számla kiállításának ténye nem bizonyítja, hogy akkor az 1.637.000 forintos kifizetés az alperes részéről ténylegesen megtörtént. Jogszabálysértés nélkül jutott a másodfokú bíróság arra a következtetésre is, hogy önmagában az 1.300.000 forintos fizetésről szóló banki bizonylat az alperes előadására figyelemmel nem bizonyítja, hogy ezen összegnek a kifizetése a felperes által elismert 1.637.500 forint megfizetésén felül az alperes javára figyelembe vehető. Helytállónan részletezte a másodfokú bíróság az ítéletének indokolásában az alperes ellentmondásos nyilatkozatait.

A bírói gyakorlat értelmében a bizonyítás eredményének mérlegelésére vonatkozó jogszabály megsértéséről csak akkor lehet szó, ha a bíróság által megállapított tényállás az iratok tartalmával ellentétes (iratellenes), illetőleg, ha a bíróság a bizonyítékok egybevetése és összességükben való értékelése során okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó következtetésre jutott.

A másodfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményének mérlegelése alapján az említett hibáktól mentesen, és a Pp. 221. §-ának (1) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségének eleget téve jogszabálysértés nélkül állapította meg a tényállást, és jutott arra a következtetésre, hogy az alperes nem bizonyította a 208.000 forint kölcsön visszafizetését, és a felperes által elismert 1.637.500 forint megfizetésén túl az 1.300.000 forint felperes javára történt teljesítését. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok eltérő értékelésének (az ún. felülmérlegelésnek) pedig nincs helye (BH 1999.44.).

A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése szerint hatályában fenntartotta. A felperes részéről a felülvizsgálati eljárással kapcsolatban igazolható költség nem merült fel, így erről a Kúriának rendelkeznie nem kellett. A Kúria a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésének alapján kötelezte az alperest a feljegyzett felülvizsgálati eljárási illeték viselésére.

Budapest, 2012. április 04.

Dr. Wellmann György s.k. a tanács elnöke, Dr. Bartal Géza s.k. előadó bíró, Dr. Farkas Attila s.k. bíró